

FEATURED ARTICLES

International law in the transition to a postnational constellation

Jürgen Habermas

Jürgen Habermas warns that two competing juxtaposed views for a new world order emerged after the first Iraq war. The dispute no longer ranges between Kantian idealists and Schmittan realists, nor does it centre on whether “justice among nations” is possible at all, but whether the law or a dominant unilateral political order is the best medium for realising that kind of justice. Both sides agree on the objectives (securing international peace and stability, democracy and human rights), but not on the best way to achieve them.

This article forms part of issue 22 of the IDEES magazine, “The immigration challenge”, published in print format between August and December 2004. The PDF article is available to download in Catalan below.

[IDEES 22 - “El dret internacional en la transició cap a una constel·lació postnacional”](#)
[Jürgen HabermasDownload](#)

Jürgen Habermas

Jürgen Habermas és filòsof i sociòleg, reconegut a tot el món pels seus treballs en l'àmbit de la filosofia pràctica, la democràcia deliberativa i l'esfera pública. Va ser professor a la Universitat de Heidelberg des de 1961 fins a 1964 i, des d'aleshores, a la Universitat de Frankfurt. És el màxim representant, juntament amb Theodor Adorno, de la segona generació de l'escola sociològica de Frankfurt. A partir de Hegel i de Marx, la seva filosofia cerca l'emancipació de l'home a través d'un moviment dialèctic. El seu pensament ha influït decisivament en el moviment estudiantil internacional. És autor de *Theorie und Praxis* ('Teoria i praxis', 1963), *Zur Logik der Sozialwissenschaften* ('La lògica de les ciències socials', 1967) i *Erkenntnis und Interesse* ('Coneixement i interès', 1968). S'ha distingit com defensor del projecte il·lustrat enfront de les veus que, des de posicions postmodernes, afirmen la seva mort. També ha publicat *Zur Rekonstruktion des Historischen Materialismus* ('Sobre la reconstrucció del materialisme històric', 1976), *Theorie des Kommunikativen Handelns* ('Teoria de l'acció comunicativa' 1981), *Der philosophische Diskurs der Moderne* ('El discurs filosòfic dels moderns', 1986), *Nachmetaphysisches Denken* ('Pensament postmetafísic', 1988), *Die nachholende Revolution* ('La revolució recuperada', 1990), *Faktizität und Geltung* ('Facticitat i valor', 1992) i *Wahrheit und Rechtfertigung* ('Veritat i justificació', 1999).